

Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 6

Vydána dne 19. března 1981

Cena K

OBSAH:

28. V y h l á š k a ministra zahraničních věcí o Locarnské dohodě o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1968
 29. V y h l á š k a ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám
 30. V y h l á š k a ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kyprské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
 31. V y h l á š k a ministerstva školství České socialistické republiky, kterou se stanoví podrobnosti o rovnocennosti a o podmínkách uznávání vysvědčení o maturitní zkoušce vydaných cizozemskými školami
-

28

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

o Locarnské dohodě o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1968

Dne 8. října 1968 byla v Locarnu sjednána Locarnská dohoda o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů.

Listina o schválení Československé socialistické republiky byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví — deponitáře Dohody — dne 4. srpna 1970.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 9 odstavce 3 písmena a) v platnost dnem 27. dubna 1971 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

LOCARNSKÁ DOHODA

o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsaná v Locarnu 8. října 1968

Článek 1

Utvoření Zvláštní unie; přijetí mezinárodního třídění

1. Státy, na které se vztahuje tato dohoda, tvoří Zvláštní unii.

2. Pro průmyslové vzory a modely přijímají tyto státy totéž třídění (dále „mezinárodní třídění“).

3. Mezinárodní třídění obsahuje:

- I. seznam tříd a podtříd;
- II. abecední seznam výrobků, které mohou být předmětem vzorů a modelů, s údajem o třídách a podtřídách, do nichž jsou zařazeny;
- III. vysvětlující poznámky.

4. Seznam tříd a podtříd je seznam připojený k této dohodě jako příloha, s výhradou změn a doplňků, které v něm může provádět Výbor znal-

ců, vytvořený podle článku 3 (dále „Výbor znalců“).

5. Abecední seznam výrobků a vysvětlující poznámky přijímá Výbor znalců na základě řízení stanoveného v článku 3.

6. Mezinárodní třídění může Výbor znalců měnit a doplňovat v rámci řízení stanoveného v článku 3.

7. a) Mezinárodní třídění je vypracováno v jazyku anglickém a francouzském.

b) Oficiální texty mezinárodního třídění v jiných jazycích, které může určit Shromáždění uvedené v článku 5, požaduje po konzultacích se zúčastněnými vládami Mezinárodní úřad pro duševní vlastnictví (dále „Mezinárodní úřad“) uvedený v Úmluvě zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále „Organizace“).

Článek 2

Použití a právní dosah mezinárodního třídění

1. S výhradou závazků uložených touto dohodou má mezinárodní třídění jen správný význam. Každý stát mu však může přiznat takový právní význam, jaký uzná za vhodný. Zejména nezavazuje mezinárodní třídění státy Zvláštní unie co do způsobu a rozsahu ochrany vzorů a modelů v těchto státech.

2. Každý ze států Zvláštní unie si vyhrazuje možnost používat mezinárodního třídění buď jako hlavního třídění nebo jako pomocného třídění.

3. Úřady států Zvláštní unie budou uvádět v úředních listinách o přihlášení nebo o zápisu vzorů a modelů, a pokud se úředně zveřejňují, tedy i v těchto zveřejněných čísla tříd a podtříd mezinárodního třídění, do nichž jsou zařazeny výrobky, které jsou předmětem vzorů nebo modelů.

4. Při výběru označení, která se mají zařadit do abecedního seznamu výrobků, se Výbor znalců vyvaruje užití takových označení, k nimž mohou existovat výlučná práva, pokud je to jen možné.

Zahrnutí označení do abecedního seznamu však nelze vykládat jako vyjádření názoru Výboru znalců o tom, zda k takovému označení výlučná práva existují či nikoli.

Článek 3

Výbor znalců

1. U Mezinárodního úřadu se zřizuje Výbor znalců, který je pověřen úkoly uvedenými v článku 1, odstavcích 4, 5 a 6. Ve Výboru znalců je zastoupen každý stát Zvláštní unie; Výbor se řídí jednacími řádem, k jehož přijetí je třeba prosté většiny hlasů zastoupených států.

2. Výbor znalců přijímá abecední seznam výrobků a vysvětlující poznámky prostou většinou hlasů států Zvláštní unie.

3. Návrhy na změny nebo doplňky mezinárodního třídění může předkládat úřad každého státu Zvláštní unie nebo Mezinárodní úřad. Každý návrh předkládaný úřadem se předává Mezinárodnímu úřadu. Návrhy úřadů a Mezinárodního úřadu zašle Mezinárodní úřad členům Výboru znalců nejpozději dva měsíce před zasedáním, na němž mají být tyto návrhy zkoumány.

4. Rozhodnutí Výboru znalců o změnách a doplňcích mezinárodního třídění vyžadují prostou většinu hlasů států Zvláštní unie. Jde-li však o zřízení nové třídy nebo o přesun výrobků z jedné třídy do jiné, vyžaduje se jednomyslnost.

5. Znalci mohou hlasovat písemně.

6. Jestliže některý stát nejmenuje pro určité zasedání Výboru znalců svého zástupce nebo neodevzdá-li jmenovaný zástupce během zasedání

nebo ve lhůtě stanovené jednacími řádem svůj hlas, má se za to, že příslušný stát souhlasí s usnesením Výboru.

Článek 4

Oznamování a zveřejňování třídění a jeho změn a doplňků

1. Abecední seznam výrobků a vysvětlující poznámky, které Výbor znalců přijal, jakož i jím rozhodnuté změny a doplňky mezinárodního třídění, oznamuje Mezinárodní úřad úřadům států Zvláštní unie. Rozhodnutí Výboru znalců vstupuje v účinnost při obdržení oznámení. Dochází-li však k vytvoření nové třídy nebo k převodu výrobků z jedné třídy do jiné, vstupují tyto změny v účinnost 6 měsíců po odeslání oznámení.

2. Mezinárodní úřad, jakožto depozitář mezinárodního třídění, do něho zařadí změny a doplňky, které vstoupily v účinnost. Změny a doplňky se zveřejní v časopisech, které určí Shromáždění.

Článek 5

Shromáždění Zvláštní unie

1. a) Zvláštní unie má Shromáždění skládající se ze států Zvláštní unie.
 - b) Vláda každého státu Zvláštní unie je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a znalce.
 - c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci vyslala.
2. a) S výhradou ustanovení článku 3 Shromáždění
 - I. projednává všechny otázky týkající se chodu a rozvoje Zvláštní unie, jakož i uplatňování této dohody;
 - II. dává Mezinárodnímu úřadu pokyny pro přípravu revizních konferencí;
 - III. přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele Organizace (dále jen „generální ředitel“) týkající se Zvláštní unie a dává mu potřebné pokyny v otázkách spadajících do kompetence Zvláštní unie;
 - IV. stanoví program, schvaluje tříletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;
 - V. schvaluje finanční řád Zvláštní unie;
 - VI. schvaluje pořízení oficiálních textů mezinárodního třídění v jiných jazycích než v angličtině a francouzštině;
 - VII. zřizuje, kromě Výboru znalců uvedeného v článku 3, jiné výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje a účelné pro uskutečňování cílů Zvláštní unie;
 - VIII. rozhoduje o tom, které státy, jež nejsou členy Zvláštní unie a které me-

zinárodní nevládní organizace mohou být připuštěny jako pozorovatelé k jeho zasedání;

IX. schvaluje úpravy článků 5 až 8;

X. činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;

XI. plní všechny ostatní úkoly, které vyplývají z této dohody.

b) O otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, rozhoduje Shromáždění po vyslechnutí Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každý členský stát Shromáždění má 1 hlas.

b) Polovina členských států Shromáždění tvoří kvorum (nejnižší nezbytný počet pro schopnost usnášet se).

c) Je-li na zasedání počet zastoupených států nižší než polovina, avšak činí-li nebo převyšuje-li jednu třetinu členských států Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí, a to bez ohledu na ustanovení písmene b); rozhodnutí Shromáždění, s výjimkou rozhodnutí o jednacím řádu, se však stanou vykonatelnými teprve po splnění dále uvedených podmínek. Mezinárodní úřad oznámí tato rozhodnutí těm členským státům Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyžve je, aby ve lhůtě tří měsíců, která je počítána od data tohoto sdělení, odevzdaly písemně svůj hlas nebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto odevzdaly svůj hlas nebo abstenci, roven nejméně počtu států chybějících k dosažení kvora na zasedání, tato rozhodnutí se stanou vykonatelnými za předpokladu, že je současně dosaženo potřebné většiny.

d) S výjimkou ustanovení článku 8 odstavce 2 jsou Shromážděním přijímána rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jeden stát a může hlasovat pouze jeho jménem.

g) Členské státy Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, jsou připuštěny na jeho schůzi jako pozorovatelé.

4. a) Shromáždění se schází jednou za tři roky na řádné zasedání svolané generálním ředitelem, a to s výjimkou mimořádných případů, ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání svolané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských států Shromáždění.

c) Generální ředitel připraví pro každé zasedání pořad jednání.

5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

Článek 6

Mezinárodní úřad

1. a) Administrativní úkoly Zvláštní unie zajišťuje Mezinárodní úřad.

b) Mezinárodní úřad zejména připravuje zasedání Shromáždění a Výboru znalců a všech ostatních výborů znalců nebo pracovních skupin, které mohou být Shromážděním nebo Výborem znalců zřízeny a zajišťuje sekretariát těchto orgánů.

c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.

2. Generální ředitel a jím určení spolupracovníci se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, Výboru znalců nebo všech ostatních výborů nebo pracovních skupin, které Shromáždění nebo Výbor znalců mohou ustavit. Generální ředitel nebo jím určený spolupracovník je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o ustanoveních dohody, kromě článků 5 až 8.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se účastní bez hlasovacího práva jednání revizních konferencí.

4. Mezinárodní úřad plní všechny ostatní úkoly, kterými byl pověřen.

Článek 7

Financování

1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů uníí a případně částku danou k dispozici rozpočtu Konference Organizace.

c) Za společné výdaje uníí se považují výdaje, které se nevztahují výlučně na Zvláštní unii, nýbrž vztahují se také na jednu nebo více dalších uníí spravovaných Organizací. Podíl Zvláštní unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který na nich Zvláštní unie má.

2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních uníí spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie zahrnuje tyto příjmy:

1. příspěvky členských států Zvláštní unie;

- II. poplatky a dávky za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;
- III. výtěžek z prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkajících se Zvláštní unie a z dávek za tyto publikace;
- IV. dary, odkazy a subvence;
- V. nájemné, úroky a další různé příjmy.

- 4. a) Při určování částky příspěvků uvedených v odstavci 3 I, patří každý členský stát Zvláštní unie do téže třídy, do níž je zařazen v Pařížské unii na ochranu průmyslového vlastnictví, a platí své roční příspěvky podle počtu jednotek, jaký je stanoven pro takovou třídu v této unii.
 - b) Roční příspěvek každého členského státu Zvláštní unie sestává z částky, jejíž poměr k celkové částce ročních příspěvků všech států pro rozpočet Zvláštní unie je stejný jako poměr mezi počtem jednotek třídy, do které je zařazen, a celkovým počtem jednotek všech států.
 - c) Příspěvky jsou splatné prvního ledna každého roku.
 - d) Stát, který je v prodlení s placením svých příspěvků, nemá právo hlasovat v žádném orgánu Zvláštní unie, rovná-li se částka nedoplatků celkové částce příspěvků, které má platit tento stát za dva předcházející plné roky, nebo překračuje-li ji. Orgán Zvláštní unie může však dovolit takovému státu, aby v daném orgánu i nadále vykonával své hlasovací právo, má-li tento orgán za to, že k prodlení došlo za mimořádných a nevyhnutelných okolností.
 - e) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.
5. Výše poplatků a dávek za služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie určí generální ředitel, který o tom podá zprávu Shromáždění.

- 6. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každým státem Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostatečným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.
- b) Výše počáteční platby každého státu do uvedeného fondu nebo jeho účasti na zvýšení tohoto fondu je úměrná ročnímu příspěvku toho kterého státu platnému v roce, během něhož se fond vytvoří nebo během něhož se učiní rozhodnutí o jeho zvýšení.
- c) Poměrnou částku a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředi-

tele poté, co vyslechlo názor Koordináčního výboru Organizace.

- 7. a) Dohoda o sídle Organizace uzavřená se státem, na jehož území Organizace sídlí stanoví, že tento stát poskytuje zálohy v případech, kdy je provozní kapitálový fond nedostačující. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž jsou poskytovány, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi tímto státem a Organizací.
- b) Stát uvedený pod písmenem a) a Organizace mají každý právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Vypověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

8. Revize účtů je zajišťována způsobem, který je stanoven finančním řádem, jedním nebo více státy Zvláštní unie nebo externími revizory, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

Článek 8

Úpravy článků 5 až 8

1. Návrhy na úpravy článků 5, 6, 7 a tohoto článku může předložit každý členský stát Shromáždění nebo generální ředitel. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským státům Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáním ve Shromáždění.

2. Úpravy článků uvedených v odstavci 1 schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakékoliv úpravy článku 5 a tohoto odstavce vyžadují čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Úpravy článků uvedených v odstavci 1 vstoupí v platnost měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemné oznámení o jejich přijetí. Úpravy musí být přijaty třemi čtvrtinami počtu států, které byly členy Zvláštní unie v době, kdy úprava byla schválena. Přijetí musí být učiněno v souladu s příslušnými ústavními pravidly. Každá úprava uvedených článků takto přijatá váže všechny státy, které jsou členy Zvláštní unie v době, kdy úprava vstoupí v platnost, nebo které se stanou jejími členy později; avšak každá úprava, která má za následek zvýšení finančních závazků států Zvláštní unie, váže pouze ty státy, které takovou úpravu notifikovaly.

Článek 9

Ratifikace a přístup; vstup v účinnost

1. Každý ze států Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, který podepsal tuto dohodu, ji může ratifikovat, a nepodepsal-li ji, může k ní přistoupit.

2. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

3. a) Pro prvních 5 států, které uložily své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí tato dohoda v účinnost 3 měsíce po uložení páté takové listiny.

b) Pro každou další zemi vstoupí tato dohoda v účinnost 3 měsíce poté, co generální ředitel notifikuje její ratifikaci nebo přístup k ní, pokud v ratifikační listině nebo v listině o přístupu není udáno pozdější datum. V takovém případě vstoupí tato dohoda pro tento stát v účinnost k udanému datu.

4. Ratifikace nebo přístup právem znamená přijetí všech ustanovení a přiznání všech výhod plynoucích z této dohody.

Článek 10

Účinnost a doba trvání dohody

Tato dohoda má stejnou účinnost a dobu trvání jako Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 11

Revize článků 1 až 4 a 9 až 15

1. Články 1 až 4 a 9 až 15 této dohody je možno revidovat, aby bylo dosaženo žádoucích zlepšení.

2. Každá revize má být předmětem konference, kterou konají delegáti členských států Zvláštní unie.

Článek 12

Výpověď

1. Každý stát může vypovědět tuto dohodu oznámením zaslaným generálnímu řediteli. Tato výpověď je účinná pouze pro stát, který ji podal. Vůči ostatním státům Zvláštní unie zůstává dohoda platná a vykonatelná.

2. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy o tom generální ředitel obdrží oznámení.

3. Právo výpovědi obsažené v tomto článku nemůže žádný stát využít, dokud neuplyne pět let ode dne, kdy se stal členem Zvláštní unie.

Článek 13

Území

Pro tuto dohodu se použijí ustanovení článku 24 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 14

Podpisy, jazyky, oznámení

1. a) Tato dohoda je podepsána v jednom originálním exempláři vyhotoveném v anglickém a francouzském jazyku, přičemž obě znění jsou stejně závazná. Originální znění je uloženo u švýcarské vlády.

b) Tato dohoda zůstává otevřena k podpisu do 30. června 1969 v Bernu.

2. Generální ředitel pořídí po konzultacích se zúčastněnými vládami oficiální texty v jiných jazycích, jež může určit Shromáždění.

3. Generální ředitel předá dvě vládou Švýcarska ověřené kopie podepsaného textu této dohody vládám těch států, které ji podepsaly, a vládě každého jiného státu, který o to požádá.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat tuto dohodu u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznamuje vládám všech států Zvláštní unie datum vstupu této dohody v účinnost, podepsání, uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu, přijetí změn této dohody a datum jejich vstupu v účinnost a notifikace výpovědi.

Článek 15

Přechodná ustanovení

Do doby, kdy první generální ředitel nastoupí do funkce, považují se v této dohodě odkazy na Mezinárodní úřad nebo na generálního ředitele za odkazy na Spojené mezinárodní kanceláře na ochranu duševního vlastnictví (BIRPI) nebo na jejich ředitele.

Příloha k vyhlášce č. 26/1981 Sb.

SEZNAM TRÍD A PODTRÍD MEZINÁRODNÍHO TRÍDĚNÍ

Třída 1 — Potravinářské výrobky včetně dietetických potravin

- 01 Pečivo, suchary, jemné pečivo, těstoviny
- 02 Čokoláda, cukrovinky, zmrzliny
- 03 Sýry, máslo a ostatní mléčné výrobky, jakož i jejich náhražky
- 04 Výrobky řeznické a uzenářské
- 05 Krmiva
- 99 Různé

Třída 2 — Oděvní zboží včetně obuvi

- 01 Oděvní součásti
- 02 Spodní odívání, prádlo, šňěrovačky, podprsenky
- 03 Pokrývky hlavy
- 04 Obuv (včetně vysokých bot, bot a domácí obuvi)
- 05 Punčochy a ponožky
- 06 Kravaty, šátky a šály
- 07 Rukavičkářské výrobky
- 08 Krátké zboží
- 99 Různé

Třída 3 — Cestovní potřeby, předměty osobní potřeby neobsažené v jiných třídách

- 01 Cestovní kufrы, příruční kufrы a pouzdra
- 02 Kabely, náprsní tašky, peněženky, pouzdra
- 03 Deštníky, hole
- 04 Vějíře
- 99 Různé

Třída 4 — Kartáčnické zboží

- 01 Kartáče a košťata na čištění
- 02 Toaletní kartáče a kartáče na šaty
- 03 Kartáče průmyslové
- 04 Štětce
- 99 Různé

Třída 5 — Textilní výrobky nikoli konfekční, fólie z umělých hmot nebo látek a kůže

- 01 Přeže
- 02 Textilní látky (tkané, pletené nebo vyrobené jiným způsobem)
- 03 Fólie z umělých hmot nebo látek
- 04 Plst
- 05 Potahové fólie (tapety, linoleum atd.)
- 06 Krajky
- 07 Výšivky
- 99 Různé

Třída 6 — Bytové vybavení

- 01 Nábytek

- 02 Matrace a polštáře
- 03 Záclony (hotové k použití)
- 04 Koberce
- 05 Rohože a běhouny
- 06 Zrcadla a rámy
- 07 Ramínka na šaty
- 08 Pokrývky
- 09 Prádlo pro domácnost a stolní prádlo
- 99 Různé

Třída 7 — Potřeby pro domácnost, neobsažené v ostatních třídách

- 01 Nádobí a skleněné zboží
- 02 Přístroje a nádoby kuchyňské
- 03 Nože, vidličky, lžíce
- 04 Sporáky, opékače topinek atd.
- 05 Přístroje na sekání, mletí a míchání
- 06 Žehličky, přístroje na mytí, čištění a sušení
- 99 Různé

Třída 8 — Nářadí a železářské zboží

- 01 Nástroje a nářadí pro zemědělství, lesnictví a zahradnictví
- 02 Ostatní nástroje a nářadí
- 03 Zámky a kování
- 04 Hřebíky, šrouby, matky, svorníky atd.
- 99 Různé

Třída 9 — Obaly a nádoby

- 01 Lahve, lahvičky, demilžóny a hrnce
- 02 Uzávěry
- 03 Konve a sudy
- 04 Krabice, bedny
- 05 Košíčky na potraviny, koše
- 06 Pytle, schránky, tuby a pouzdra
- 07 Konzervové krabice
- 08 Lana, provazy, pásy atd. pro balicí účely
- 99 Různé

Třída 10 — Hodinářské a měřicí přístroje

- 01 Hodiny pokojové a kyvadlové
- 02 Hodinky kapesní a náramkové
- 03 Budíky
- 04 Ostatní hodiny
- 05 Všechny ostatní časoměrné přístroje
- 06 Ciferníky, ručičky a všechny ostatní součásti hodin a jiných časoměrných přístrojů
- 07 Geodetické, námořní, akustické a meteorologické přístroje
- 08 Přístroje na měření fyzikálních veličin, např. délky, tlaku atd.
- 09 Přístroje na měření teploty

- 10 Přístroje na měření elektrických veličin (voltmetry atd.)
- 11 Zkušební přístroje
- 99 Různé

Třída 11 — Ozdoby

- 01 Šperky
- 02 Bibeloty, ozdoby na stůl, na krb, na zeď, včetně nádob na květiny
- 03 Medaile a odznaky
- 04 Umělé květiny, rostliny a plody
- 05 Sváteční dekorativní předměty
- 99 Různé

Třída 12 — Vozidla

- 01 Vozidla tažená zvířaty
- 02 Ruční vozíky a kolečka
- 03 Lokomotivy a vagóny pro železnice a ostatní kolejová vozidla
- 04 Lanovky a sedačkové výtahy
- 05 Zdvihadla
- 06 Lodě a čluny
- 07 Letadla a kosmická vozidla
- 08 Automobily a autobusy
- 09 Nákladní auta a traktory
- 10 Přívěsy a obytné přívěsy
- 11 Motocykly a kola
- 12 Dětské vozíky a vozíky pro tělesně postižené
- 13 Vozidla pro speciální potřebu
- 14 Pneumatiky a obruče pro vozidla, jiná výstroj a výzbroj pro vozidla neobsažená v jiných třídách
- 99 Různé

Třída 13 — Zařízení pro výrobu, rozvod nebo transformaci elektrické energie

- 01 Generátory a motory
- 02 Transformátory, usměrňovače, baterie, akumulátory
- 03 Materiál a zařízení pro rozvod a řízení elektrické energie
- 99 Různé

Třída 14 — Elektrické a elektronické přístroje

- 01 Přístroje pro záznam a reprodukci zvuku a obrazu
- 02 Přístroje pro záznam, reprodukci a zpracování informací
- 03 Telekomunikační a zpravodajské přístroje (přístroje telegrafické, dálnopisné, televizní a rozhlasové)
- 04 Zesilovače
- 99 Různé

Třída 15 — Stroje pro průmysl a domácnost

- 01 Neelektrické motory
- 02 Pumpy a kompresory
- 03 Zemědělské stroje
- 04 Stavební stroje
- 05 Stroje pro průmysl jinde neuvedené

- 06 Stroje na mytí a čištění pro průmyslové účely
- 07 Stroje na mytí a čištění pro použití v domácnosti
- 08 Textilní stroje pro průmyslové účely na šití, pletení a vyšívání
- 09 Textilní stroje pro domácnost na šití, pletení a vyšívání
- 10 Chladicí stroje k průmyslovým účelům
- 11 Chladicí stroje pro domácnost
- 12 Stroje pro výrobu a přípravu potravin
- 99 Různé

Třída 16 — Výrobky pro fotografii, kinematografii a optiku

- 01 Fotografické přístroje
- 02 Filmovací přístroje
- 03 Projekční přístroje pro statické obrazy
- 04 Přístroje na promítání filmů
- 05 Fotokopírovací a zvětšovací přístroje
- 06 Vyvolávací přístroje
- 07 Příslušenství
- 08 Optické zboží jako brýle, mikroskopy atd.
- 99 Různé

Třída 17 — Hudební nástroje

- 01 Klávesové nástroje (včetně elektronických a jiných varhan)
- 02 Dechové nástroje
- 03 Strunné nástroje
- 04 Bicí nástroje
- 05 Mechanické hudební nástroje
- 99 Různé

Třída 18 — Tiskařské a kancelářské stroje

- 01 Psací a počítačové stroje s výjimkou elektronických
- 02 Tiskařské stroje pro knihtisk
- 03 Tiskařské stroje pro jiné způsoby tisku (mimo fotokopírovacích)
- 04 Typografická písma a znaky
- 05 Stroje na ořezávání papíru
- 99 Různé

Třída 19 — Papírnické zboží, kancelářské potřeby, potřeby pro umělce a pro vyučování

- 01 Psací papír a obálky
- 02 Kancelářské potřeby
- 03 Kalendáře
- 04 Vazby
- 05 Pohlednice a ostatní tiskoviny
- 06 Materiál a potřeby pro ruční psaní
- 07 Materiál a potřeby pro malování s výjimkou štětců pro sochaře, rytce a pro jiné umělecké techniky
- 08 Učební pomůcky
- 99 Různé

Třída 20 — Zařízení pro prodej a propagaci

- 01 Prodejní automaty
- 02 Potřeby pro výstavy a prodejny

- 03 Reklamní tabule a návěstidla
- 99 Různé

Třída 21 — Hry, hračky a sportovní potřeby

- 01 Hry
- 02 Hračky
- 03 Nářadí a předměty pro gymnastiku a sport
- 04 Ostatní předměty pro zábavu a obveselení
- 05 Stany
- 99 Různé

Třída 22 — Zbraně a potřeby pro lov, rybaření, pro hubení škodlivých zvířat

- 01 Sečné a bodné zbraně
- 02 Střelné zbraně
- 03 Munice, rozněcovadla a střely
- 04 Lovecké potřeby (s výjimkou zbraní)
- 05 Rybářské pruty
- 06 Navijáky
- 07 Háčky
- 08 Ostatní potřeby rybářské
- 09 Pastí a potřeby k hubení škodlivých zvířat
- 99 Různé

Třída 23 — Zařízení sanitární, topná, ventilační a vzduchotechnická

- 01 Přístroje pro rozvod tekutin a plynů (včetně kohoutů a potrubí)
- 02 Sanitární zařízení (vany, sprchy, umyvadla, WC, sanitární bloky atd.)
- 03 Topná zařízení
- 04 Ventilační a klimatizační zařízení
- 05 Pevná paliva
- 99 Různé

Třída 24 — Lékařství a laboratoře

- 01 Zařízení pro převoz nemocných a pro umístování nemocných v nemocnici
- 02 Přístroje a zařízení pro nemocnice (pro diagnózy, vyšetření, operace a ošetření, jakož i pro vyšetření očí)
- 03 Lékařské, chirurgické a zubolékařské nástroje
- 04 Protézy
- 05 Obvazy, bandáže a prostředky pro léčebnou péči
- 99 Různé

Třída 25 — Stavby a stavební prvky

- 01 Stavební materiál a stavební prvky jako kámen, cihly, trámy, tašky, břidlice, panely
- 02 Okna, dveře, rolety atd.
- 03 Profily
- 04 Domy, garáže a ostatní stavby

- 05 Stavební díly pro hlubinné stavby
- 99 Různé

Třída 26 — Osvětlovací zařízení

- 01 Elektrické a jiné zdroje světla jako žárovky, osvětlovací trubice a osvětlovací desky
- 02 Lampy, stojací lampy, lustry, nástěnné a stropní lampy
- 03 Přístroje veřejného osvětlení (venkovní lampy, osvětlení scénické, světlomety)
- 04 Pochodně, přenosné lampy a lucerny
- 05 Svíčky, svícny
- 06 Stínidla
- 99 Různé

Třída 27 — Tabák, kuřácké potřeby

- 01 Tabák, doutníky a cigarety
- 02 Dýmky, špičky na doutníky a špičky na cigarety
- 03 Popelníky
- 04 Zápačky
- 05 Zapalovače
- 06 Pouzdra na doutníky a na cigarety, tabatěrky, dózy
- 99 Různé

Třída 28 — Výrobky a předměty kosmetické a farmaceutické, toaletní potřeby a zařízení

- 01 Farmaceutické výrobky a předměty
- 02 Kosmetické výrobky a předměty
- 03 Toaletní předměty a zařízení pro péči o krásu
- 99 Různé

Třída 29 — Zařízení a výstroj pro záchranu a pro ochranu lidí

- 01 Protipožární zařízení a výstroj
- 02 Zařízení a výstroj pro záchranu na vodě a pod vodou
- 03 Zařízení a výstroj pro záchranné akce v horách
- 04 Zařízení a výstroj pro záchranu před jiným nebezpečím (dopravní, důlní, pracovní nehody apod.)
- 99 Různé

Třída 30 — Pěstování a chov zvířat

- 01 Boudy a ohrady
- 02 Zařízení pro krmení a napájení
- 03 Sedlářské zboží
- 04 Zařízení a výstroj pro záchranu zvířat
- 99 Různé

Třída 31 — Různé (všechny výrobky neobsažené v předchozích třídách)

29

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám

Dne 13. listopadu 1980 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů a

cestovních pasů používaných ke služebním cestám. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dne 14. prosince 1980.

České znění Dohody se vyklaňuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, zvláštních a služebních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám

Vláda Československé socialistické republiky a

vláda Vietnamské socialistické republiky

vedeny přáním upevňovat a dále rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma zeměmi a vytvářet příznivé podmínky pro cestování svých občanů,

se dohodly na tomto:

Č l á n e k 1

1. Občané jedné smluvní strany, kteří jsou držiteli platných diplomatických, zvláštních a služebních pasů, mohou vstupovat na území druhé smluvní strany za účelem dočasného pobytu nebo průjezdu a vycestovat z něj bez víz.

2. Občané jedné smluvní strany, kteří jsou držiteli platných cestovních pasů, mohou vstupovat na území druhé smluvní strany za účelem dočasného pobytu nebo průjezdu a vycestovat z něj bez víz, pokud konají služební cestu, což musí být

v jejich cestovním pasu nebo v jiném dokladu k pasu přiloženému úředně vyznačeno.

Č l á n e k 2

1. Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou pobývat na území druhé smluvní strany po celou dobu jejich služebního přidělení nebo pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na rodinné příslušníky, kteří žijí s osobami uvedenými v článku 1 této dohody ve společné domácnosti, pokud jsou držitelé platných cestovních dokladů uvedených v tomto ustanovení.

Č l á n e k 3

Smluvní strany si vymění diplomatickou cestovní zprávu cestovních dokladů uvedených v článku 1 této dohody a typické údaje o nich nejpozději 30 dnů před vstupem této dohody v platnost. V případě změny cestovních dokladů si smluvní strany

zašlou jejich nové vzory spolu s typickými údaji o těchto dokladech diplomatickou cestou nejpozději 30 dnů před jejich zavedením.

Článek 4

Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou překračovat státní hranice Československé socialistické republiky a Vietnamské socialistické republiky na hraničních přechodech určených pro mezinárodní styk.

Článek 5

1. Občané jedné smluvní strany jsou po dobu svého pobytu na území druhé smluvní strany povinni dodržovat zákony a předpisy této smluvní strany.

2. Tato dohoda se nedotýká práva smluvních stran odepřít vstup na jejich území osobám, které považují za nežádoucí, nebo ukončit pobyt těchto osob bez udání důvodů tohoto rozhodnutí druhé smluvní straně.

Článek 6

Každá ze smluvních stran může z důvodů veřejného pořádku dočasně pozastavit provádění této

dohody nebo její části. Zavedení, jakož i zrušení tohoto opatření bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

Článek 7

1. Tato dohoda vstoupí v platnost po uplynutí 30 dnů ode dne jejího podpisu.

2. Tato dohoda se uzavírá na neurčitou dobu a zůstane v platnosti 3 měsíce ode dne, kdy jí jedna ze smluvních stran písemným sdělením diplomatickou cestou vypoví.

3. Dnem, kdy vstoupí v platnost tato dohoda, pozbývá platnosti Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Vietnamské demokratické republiky o zrušení vízové povinnosti na diplomatické, zvláštní a služební pasy, sjednaná výměnou nót dne 11. května 1956.

Dáno v Praze dne 13. listopadu 1980 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém, vietnamském a francouzském. Český a vietnamský text mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu této dohody bude rozhodným francouzský text.

Za vládu
Československé socialistické
republiky

Stanislav Svoboda v. r.

Za vládu
Vietnamské socialistické
republiky

Nguyen Tien Thong v. r.

30

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. ledna 1981

o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kyprské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Dne 15. dubna 1980 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost podle svého článku 29 dnem 30. prosince 1980.

Český překlad textu Smlouvy se vyhláší se současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

mezi vládou Československé socialistické republiky

a

vládou Kyprské republiky

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kyprské republiky,

vědomy si potřeby usnadňovat obchod a podporovat hospodářskou spolupráci v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

se rozhodly uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku. Za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech,

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku vybírané ve prospěch každého smluvního státu, jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků pocházejících ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a daní z celkového objemu mezd placených podniky.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou

a) v Československu:

odvod ze zisku a daň ze zisku,

daň ze mzdy,
 daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
 zemědělská daň,
 daň z příjmů obyvatelstva,
 domovní daň a
 odvod z jinění

(dále nazývané „československá daň“);

b) na Kypru:

daň z příjmu a
 zvláštní příspěvek

(dále nazývané „kyperská daň“).

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat všechny významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.
- b) Výraz „Kypr“ označuje Kyperskou republiku o zahrnuje jakoukoli oblast přiléhající k teritoriálním vodám Kypru, která byla nebo může být v souladu s mezinárodním právem označena podle zákonů Kypru o pevninské měřičině za oblast, nad níž mohou být vykonávána práva Kypru k mořskému dnu a jeho podzemí a k jejích přírodním zdrojům.
- c) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Československo nebo Kypr.
- d) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob.
- e) Výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely.
- f) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, popřípadě podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- g) Výraz „příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, společnost a sdružení, které jsou zřízeny podle práva platného v některém smluvním státě.
- h) Výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakou-

koli dopravu uskutečněnou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož skutečné vedení je umístěno v některém smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou využívány pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě

1) Výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě Kypru ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není ve smlouvě definován, má pro její aplikaci smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto smluvního státu upravujícího daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domcil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, pobytu, místa vedení nebo každého jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, rozhodne se případ podle těchto pravidel:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejužší (středisko životních zájmů).
- b) Nemůže-li být určen smluvní stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo nemá-li stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je příslušníkem.
- d) Jestliže je tato osoba příslušníkem obou smluvních států nebo jestliže není příslušníkem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států upraví otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu,
- f) důl, lom, nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje,
- g) staveniště nebo montáž, které trvají déle než šest měsíců, ne však montáž uvedenou v odstavci 3 písm. f).

3. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží podniku;
- b) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter;
- f) montáž prováděnou podnikem jednoho smluvního státu ve spojení s dodávkou strojů nebo zařízení z tohoto státu do druhého smluvního státu.

4. Bude se předpokládat, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, jestliže:

- a) vykonává v tomto druhém smluvním státě po dobu delší než šest měsíců dozor ve spojení s montáží prováděnou v tomto druhém smluvním státě; to však neplatí, jde-li o činnosti uvedené v odstavci 3 písm. f) tohoto článku;
- b) vykonává v tomto druhém smluvním státě činnost, která pozůstává ze zajišťování služeb veřejně vystupujících umělců a sportovců, kteří jsou uvedeni v článku 17

5. Osoba jednající v jednom smluvním státě za podnik druhého smluvního státu bude s výhradou ustanovení odstavce 6 tohoto článku považována za stálou provozovnu v prvním smluvním státě, jestliže:

- a) má a obvykle využívá v tomto prvním smluvním státě plnou moc uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud její činnosti nejsou omezeny na nákup zboží pro podnik, nebo
- b) udržuje v prvním smluvním státě zásobu zboží podniku, ze které pravidelně vyřizuje objednávky za podnik.

6. Za stálou provozovnu podniku jednoho smluvního státu se v druhém smluvním státě nepovažuje pouhá skutečnost, že podnik v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného zástupce majícího nezávislé postavení, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neudělá sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství mohou být zdaněny v tom smluvním státě, v němž je takový majetek umístěn.

- 2. a) Výraz „nemovitý majetek“ se s výhradou ustanovení odstavců b) a c) definuje ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn.
- b) Výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva vztahující se na nemovitý majetek, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů.
- c) Lodi a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjmy z přímého užívání, nájmu a každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí také na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7 Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se považuje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených, ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé. Přijatá metoda rozdělení zisků musí být však taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičítou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle stejné metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

2. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní doprava je na palubě lodí, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž tato loď má domovský přístav, nebo nemá-li loď domovský při-

stav, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém provozovatel lodí má bydliště či sídlo.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí také na zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v jednom i v druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být zisky, které by byly docíleny bez těchto podmínek jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, včleněny do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená však nepřesáhne 10 % hrubé částky dividend.

3. Dokud Kypr nebude ukládat daň z dividend vedle daně vybírané ze zisků nebo z příjmu společnosti, budou dividendy vyplácené společností, která má sídlo na Kypru, osobě mající bydliště či sídlo v Československu osvobozeny od jakékoli daně na Kypru, která se může vybírat z dividend vedle daně vybírané ze zisků nebo z příjmu společnosti.

4. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavců 2 a 3.

5. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nedotknou zdanění zisků společností, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

6. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s účastí na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií.

7. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend, mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

8. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností osobám majícím bydliště či sídlo v prvním státě ani podrobit nerozdělené zisky společnosti daní z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Úroky pobírané z jednoho smluvního státu osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, která je jejich skutečným vlastníkem, mohou být také zdaněny v prvním smluvním státě sazbou nepřevyšující 10 % hrubé částky úroků.

3. Úroky z úvěrů nebo půjček poskytnutých vládou některého smluvního státu nebo některou bankou nebo jinou institucí ve jménu nebo na účet této vlády podléhají zdanění pouze v tomto státě.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytnutých i neposkytnutých právo na účast na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací, včetně prémie a výher spojených s těmito obligacemi.

5. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar nebo místní úřad nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však osoba, která platí úroky, bez ohledu na to, zda má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s ní vznikl závazek, ze kterého se úroky platí, a jestliže tato stálá provozovna nese tyto úroky, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže částka placených úroků, posuzováno ze zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platu, která jí přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky uvedené v odstavci 3 písm. a) mohou však být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená nesmí však překročit 5 % hrubé částky licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“, použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu, placené za užití nebo za právo na užití

a) jakéhokoli patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení a za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké;

b) jakéhokoli práva autorského k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasová vysílání.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam

umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které jsou licenční poplatky placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto smluvním státě. Jestliže však osoba, která platí licenční poplatky, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s níž vznikl závazek platit licenční poplatky, a tato stálá provozovna nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem na užívání, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvl plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platu, která jí přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Kapitálové zisky

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku, jehož definice je uvedena v článku 8 odst. 2, mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je takový nemovitý majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku tvořícího část provozního majetku stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stálé základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro výkon svobodného povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Zisky ze zcizení movitého majetku uvedeného v článku 22 odst. 3 však podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém takový movitý majetek podléhá zdanění podle zmíněného článku.

3. Zisky ze zcizení majetkových hodnot jiných než těch, o nichž se pojednává v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, mohou být tyto příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislé zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a
- b) odměny jsou placeny zaměstnavatelem nebo na účet zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v tomto druhém státě.

3. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodí nebo letadla v mezinárodní dopravě mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady nebo jiného podobného orgánu společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17**Umělci a sportovci**

1. Příjmy, které pobírají umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci, hudebníci a sportovci jako takoví ze své osobní činnosti, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže činnosti zmíněné v odstavci 1 tohoto článku jsou zajišťovány v jednom smluvním státě podnikem druhého smluvního státu, osvobodí se příjmy za zajišťování těchto činností takovým podnikem od zdanění v prvním smluvním státě, jestliže je podnik přímo nebo nepřímo, zcela nebo podstatně, podporován z veřejných fondů vlády onoho druhého smluvního státu v souvislosti se zajišťováním takových činností.

Článek 18**Veřejné funkce**

1. Platy, jiné než penze, vyplácené některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, jeho nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Platy zmíněné v odstavci 1 však podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže služby byly prokázány v tomto státě, fyzická osoba má bydliště v tomto státě a

- a) je státním občanem tohoto státu, nebo
- b) nezískala bydliště v tomto státě jen za účelem prokazování těchto služeb.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na platy za služby prokázané ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 19**Penze**

Penze, renty a jiné podobné platy vyplácené osobě mající bydliště v některém smluvním státě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 20**Studující**

1. Platy, které na výživu, vzdělání nebo praxi dostávají studující nebo učni, kteří se zdržují v některém smluvním státě pouze za účelem svého vzdělání nebo praxe a kteří mají nebo měli bezprostředně před takovou návštěvou bydliště v druhém smluvním státě, se nezdaní v prvním smluvním státě, pokud takové platy jim byly poskytnuty ze zdrojů mimo tento stát.

2. Studující na univerzitě nebo jiném ústavu pro vyšší vzdělání v některém smluvním státě nebo

učni, kteří se zdržují v druhém smluvním státě po jedno nebo více období, nepřesahující 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a kteří mají nebo měli bezprostředně před takovou návštěvou bydliště v prvním státě, nebudou v druhém smluvním státě podrobeni dani z odměny za služby vykonané v tomto druhém státě, pokud tyto služby jsou spojeny s jejich studiem nebo praxí a odměna představuje výdělek nutný pro jejich výživu.

Článek 21**Příjmy výslovně neuvedené**

Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 22**Majetek**

1. Nemovitý majetek ve smyslu článku 8 odst. 2 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takový nemovitý majetek umístěn.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stálé provozovny podniku, nebo movitý majetek příslušející ke stálé základně používané k výkonu svobodného povolání může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě a movitý majetek sloužící k provozování takových lodí a letadel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23**Vyloučení dvojího zdanění**

1. V Československu se dvojitě zdanění vyloučí tímto způsobem:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny na Kypru, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění. Při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může však použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly takto vyňaty ze zdanění.

b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 11, 12, 16 a 17 této smlouvy takto zdaněny na Kypru. Česko-

slovensko však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se daní zaplacené na Kypru. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 11, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny na Kypru.

2. Pro účely odstavce 1 se předpokládá, že označení „kyperská daň“, kterou má platit na Kypru osoba mající bydliště či sídlo v Československu, zahrnuje:

- a) kyperskou daň, která by se měla platit ze zisků nebo z úroků, požívajících na Kypru daňové osvobození nebo daňové úlevy stimulačního charakteru, kdyby nebylo takového stimulačního daňového osvobození nebo takové stimulační daňové úlevy;
- b) kyperskou daň, která by se měla vybrat srážkou z dividend vyplácených ze zisků požívajících na Kypru daňového osvobození nebo daňové úlevy stimulačního charakteru, kdyby nebylo takového stimulačního daňového osvobození nebo takové stimulační daňové úlevy.

3. V případě Kypru se daň vybíraná v Československu ze zisků nebo z příjmu z československých zdrojů odečte od kyperské daně vybírané z takových zisků nebo z takového příjmu, pokud kyperské zákony neumožňují snížení daně nebo úlevu ve větším rozsahu; tím nejsou dotčena existující ustanovení kyperského zákona, která upravují zápočet daně zaplacené v zahraničí na daň vybíranou na Kypru, ani pozdější modifikace těchto ustanovení, pokud se nedotknou základní zásady těchto ustanovení.

Článek 24

Omezení daňové úlevy

Jestliže je v jednom smluvním státě poskytována podle ustanovení této smlouvy úleva na daní z příjmu a jestliže podle práva platného v druhém smluvním státě je osoba pobírající takový příjem podrobena daní jen z částky příjmu, která byla uhrazena do tohoto druhého smluvního státu nebo která byla přijata v tomto druhém smluvním státě, a nikoli z celé částky příjmu, bude se daňová úleva, která se má povolit v prvním smluvním státě podle této smlouvy, aplikovat jen na takovou část příjmu, která byla uhrazena do druhého smluvního státu nebo která byla přijata v tomto druhém smluvním státě.

Článek 25

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou

jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností podrobeni příslušníci tohoto druhého státu.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

4. Výraz „zdanění“ označuje v tomto článku daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států mají nebo budou mít pro ni za následek zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

2. Bude-li příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejit v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Bude-li se ústní výměna názorů zdát účelnou pro dosažení dohody, může se taková výměna konat v rámci komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 27**Výměna informací**

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států ve věci daní, na které se tato smlouva vztahuje, pokud zdanění podle nich bude v souladu s touto smlouvou. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům a soudům pověřeným vyměňováním, vybíráním nebo vymáháním daní, které jsou předmětem této smlouvy, nebo trestním stíháním ve věci těchto daní.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést správní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit údaje, které by nemohly být získány na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily živnostenské, podnikové, průmyslové, obchodní nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 28**Diplomatičtí a konzulární úředníci**

Tato smlouva se nedotýká daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29**Nabytí platnosti**

1. Vlády smluvních států si vzájemně oznámí,

že ústavní předpoklady pro nabytí platnosti Smlouvy byly splněny.

2. Smlouva nabude platnosti dnem posledního oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou aplikovat:

- a) pokud jde o daně vybírané u zdroje, na částky přijaté 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Smlouva nabude platnosti, nebo později;
- b) pokud jde o jiné daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za daňové roky počínající 1. lednem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Smlouva nabude platnosti, nebo později.

Článek 30**Výpověď**

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude jedním ze smluvních států vypovězena. Kterýkoli smluvní stát může Smlouvu vypovědět výpovědí zaslouanou diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem kteréhokoli kalendářního roku následujícího po období pěti roků ode dne, kterého Smlouva nabyla platnosti. V takovém případě Smlouva pozbude účinnosti:

- a) pokud jde o daně vybírané u zdroje, na částky přijaté 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později;
- b) pokud jde o jiné daně z příjmu a o daně z majetku, na daně ukládané za daňové roky počínající 1. lednem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvou vyhotoveních v Praze dne 15. dubna 1980 v anglickém jazyku.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Lér v. r.

Za vládu

Kyperské republiky:

Afxentiou v. r.

31

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 27. února 1981,

kteřou se stanoví podrobnosti o rovnocennosti a o podmínkách uznávání vysvědčení o maturitní zkoušce vydaných cizozemskými školami

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a po projednání s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 27 odst. 4 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství:

Úvodní ustanovení

§ 1

Tato vyhláška upravuje jednak vydávání ověřovacích doložek na vysvědčeních o maturitní nebo obdobné zkoušce vydaných cizozemskou školou v případech, kdy je mezinárodní dohodou stanovena vzájemná rovnocennost vysvědčení, jednak podmínky, pro uznávání těchto vysvědčení v případech, kdy vzájemná rovnocennost mezinárodní dohodou stanovena není.¹⁾

§ 2

V případech, kdy je mezinárodní dohodou stanovena vzájemná rovnocennost vysvědčení o maturitní nebo obdobné zkoušce, platí na území České socialistické republiky vysvědčení vydané cizozemskou školou a opatřené ověřovací doložkou ode dne, kdy vstoupila v platnost příslušná mezinárodní dohoda, pokud vysvědčení bylo vydáno po tomto dni, platí dnem vydání.

§ 3

Ověřování vysvědčení

(1) Žádost o opatření vysvědčení ověřovací doložkou se podává krajskému národnímu výboru příslušnému podle místa bydliště (dále jen „krajský národní výbor“). K žádosti se připojí originál vysvědčení a jeho ověřený překlad v českém nebo slovenském jazyku. Při podání žádosti žadatel prokáže, že je československým státním občanem, a je-li cizinec, že má povolení k pobytu na území Československé socialistické republiky.

(2) Ministerstvo školství České socialistické republiky, u středních zdravotnických škol ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky určí

ve sporných a nejasných případech, která škola je svým zaměřením nejbližší absolvovanému studiu.

§ 4

Ověřovací doložka

Ověřovací doložku vydává krajský národní výbor podle vzoru uvedeného v příloze 1.

§ 5

Uznávání vysvědčení

Vysvědčení o maturitní nebo obdobné zkoušce vydané cizozemskou školou platí, není-li mezinárodní dohodou stanovena vzájemná rovnocennost, dnešním právním mocí rozhodnutí o jeho uznání.

§ 6

Podmínky uznávání

(1) Uznat lze jen vysvědčení vydané cizozemskou školou téže úrovně, jako jsou školy poskytující v Československé socialistické republice úplné střední, popřípadě vyšší vzdělání.²⁾

(2) Žádost o uznání se podává krajskému národnímu výboru.²⁾ K žádosti se připojí originál vysvědčení a jeho ověřený překlad v českém nebo slovenském jazyku. Pokud není mezinárodními dohodami stanoveno jinak, musí být pravost podpisů a otisku razítka na originálech dokladů ověřena ministerstvem zahraničních věcí státu, v němž má sídlo škola, která vysvědčení vydala, a příslušným československým zastupitelským úřadem. Při podání žadatel prokáže, že je československým státním občanem, a je-li cizinec, že má povolení k pobytu na území Československé socialistické republiky.

(3) Krajský národní výbor může požadovat, aby žadatel vykonal předem doplňovací zkoušku; stanoví přitom termín a místo konání zkoušky a po projednání s ministerstvem školství České socialistické republiky určí předměty, z nichž se bude doplňovací zkouška konat.

¹⁾ § 27 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství.

²⁾ § 27 odst. 2 zákona č. 77/1978 Sb.

§ 7

Doplňovací zkouška

(1) Doplnovací zkouška se koná v jarním období v březnu a v podzimním období v říjnu; ve výjimečných případech může být určen mimořádný termín.

(2) Doplnovací zkouška se zpravidla skládá z ústních, popřípadě z písemných zkoušek z předmětů anebo jejich částí, které se vyučují na československé střední škole, nebyl-li z nich žadatel na cizozemské škole klasifikován, u cizinců s výjimkou českého jazyka a literatury.

(3) Doplnovací zkouška se koná před komisí. Komise je nejméně čtyřčlenná. Předsedou komise je krajský školní inspektor, členy komise jsou učitelé předmětů, ze kterých se doplňovací zkouška koná. Školu, kde se zkouška koná, určí a předsedu i členy komise jmenuje krajský národní výbor.

(4) Celkový výsledek doplňovací zkoušky hodnotí komise. Přijme se návrh, který vyslovila většina členů komise. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

§ 8

Ověřovací doložka

Po právní moci rozhodnutí o uznání vysvědčení o maturitní zkoušce nebo obdobné zkoušce vydá krajský národní výbor ověřovací doložku podle vzoru uvedeného v příloze 2.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 9

(1) Vysvědčení opatřené ověřovací doložkou (§ 4 a 8) vydanou krajským národním výborem ve

Slovenské socialistické republice platí i na území České socialistické republiky.

(2) O vydání ověřovacích doložek vede krajský národní výbor evidenci.

§ 10

Tato vyhláška se nevztahuje na rovnocennost a na uznávání vysvědčení vydaných cizozemskými školami, které odpovídají v Československé socialistické republice středním vojenským školám, středním školám Sboru národní bezpečnosti a středním školám Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky.

§ 11

(1) Zrušují se směrnice ministerstva školství a kultury ze dne 18. března 1957 čj. 770/57-A II/3 o nostrifikaci cizozemských vysvědčení o maturitní zkoušce (zkouška dospělosti), publikované ve Sbírce instrukcí pro výkonné orgány národních výborů, roč. 1957, částka 6, poř. č. 21.

(2) Pro střední školy neplatí:

1. vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 83/1974 Sb., o rovnocennosti a uznávání vysvědčení a diplomů o vzdělání vydaných ve Svazu sovětských socialistických republik, ve znění vyhlášky č. 147/1976 Sb.;
2. vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 146/1976 Sb., o uznávání ekvivalentnosti dokladů o absolvování středních, středních odborných a vysokých škol a dokladů o udělování titulů.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1981.

Ministri

Vondruška v. r.

Příloha 1 vyhlášky č. 31/1981 Sb.

Vzor ověřovací doložky

Krajský národní výbor v

Místo a datum

Čj.:

Krajský národní výbor v potvrzuje podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 31/1981 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o rovnocennosti a o podmínkách uznávání vysvědčení o maturitní zkoušce vydaných cizozemskými školami rovnocennost vysvědčení (diplomu) č. vydaného na jméno cizozemskou školou [uveďte se název a sídlo školy a název státu] dne s vysvědčením o maturitní zkoušce na [uveďte se druh školy v ČSR a studijní obor, popř. zaměření studijního oboru a jeho číselný kód].

Místo a datum

Kulaté razítko KNV

Podpis

Příloha 2 vyhlášky č. 31/1981 Sb.

Vzor ověřovací doložky

Krajský národní výbor v

Místo a datum

Čj.:

Krajský národní výbor v potvrzuje podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 31/1981 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o rovnocennosti a o podmínkách uznávání vysvědčení o maturitní zkoušce vydaných cizozemskými školami rovnocennost vysvědčení (diplomu) č. vydaného na jméno cizozemskou školou (uveďte se název a sídlo školy a název státu) dne s vysvědčením o maturitní zkoušce na (uveďte se druh školy v ČSR a studijní obor, popř. zaměření studijního oboru a jeho číselný kód).

Zadatel vykonal doplňovací zkoušku z těchto předmětů

Místo a datum

Kulaté razítko KNV

Podpis